

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/215/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.V.35.209/2025/2. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ára hivatkozással alkotmányjogi panaszban kezdeményezte a Szegedi Törvényszék 13.K.700.287/2025/12. számú ítélete és a Kúria Kfv.V.35.209/2025/2. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítását és megsemmisítését az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdéseinek, a XXIV. cikk (1) bekezdésének és a XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelme miatt.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a rendelkezésre álló iratok alapján – az alábbiakban összegezhető.
- [3] 2.1. Az indítványozó 2023. június 3. napján a fiatal mezőgazdasági termelők támogatásáról szóló 19/2023. (IV. 19.) AM rendelet (a továbbiakban: AM rendelet) alapján fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás iránti kérelmet terjesztett elő a Magyar Államkincstárnál.
- [4] A MÁK 2024. május 30. napján kelt határozatával az indítványozó támogatási kérelmét elutasította arra hivatkozással, hogy a kérelem nem felelt meg a támogatásra vonatkozó jogszabályi feltételeknek. Az indítványozó a kérelemben arról nyilatkozott, hogy az AM rendelet 1. számú melléklete szerinti végzettséggel rendelkezik, azonban a csatolt dokumentum szerinti gépészmérnök végzettsége az AM rendelet 1. számú mellékletében nem szerepelt, a végzettségek elfogadhatóságára vonatkozó, a KAP Nemzeti Irányító Hatóság (a továbbiakban: IH)

által kiadott állásfoglalás szerint pedig műszaki képzés terület, így az nem volt elfogadható egyenértékű végzettségként. Rögzítette továbbá, hogy az indítványozó a mezőgazdasági tevékenységhez kapcsolódó gyakorlati tevékenységről nem nyilatkozott, ezzel kapcsolatos dokumentumot a kérelméhez nem csatolt. Az indítványozó a fiatal mezőgazdasági termelők támogatásáról szóló 11/2015. (III. 13.) FM rendelet alapján jóváhagyott támogatási kérelemmel rendelkezett, így esetében 365 foglalkoztatásban töltött nap volt igazolt, ami kevesebb mint az AM rendelet szerinti 730 nap.

- [5] 2.2. Az indítványozó a 2024. június 14. napján benyújtott fellebbezésében előadta, hogy végzettsége egyenértékű – többek között – a mezőgazdasági és élelmiszeripari gépészmérnöki alapképzési szakkal. Utólag elvégezte az „Aranykalászos gazda” tanfolyamot, illetve rendelkezik megfelelő gyakorlattal is.
- [6] A fellebbezést elbíráló agrárminiszter a 2024. október 11. napján kelt határozatával az elsőfokú hatóság határozatát helybenhagyta. Megállapította, hogy a kérelem elutasítása indokolt volt, az indítványozó nem bizonyította, hogy a támogatási feltételeknek megfelelt, ugyanis nem igazolta azt, hogy rendelkezett az előírásoknak megfelelő végzettséggel vagy legalább kétéves szakmai gyakorlattal. Végzettsége egyenértékűségének igazolása elfogadására, valamint a fellebbezéshez csatolt, ekként határidőn túl benyújtott végzettségről és a teljesített gyakorlati tevékenységről szóló igazolásai figyelembevételére nem volt jogszabályi lehetőség. Utalt arra, hogy a támogatás nem alanyi jogon jár, az ügyfélnek kell bizonyítania, hogy a jogosultsági feltételek fennállnak.
- [7] 2.3. Az indítványozó keresetét a 2025. július 11. napján kelt 13.K.700.287/2025/12. számú ítéletével a Szegedi Törvényszék elutasította. A bíróság a kereseti kérelem elemeit egyenként megvizsgálta és a sérelmezett határozatot nem találta jogszabálysértőnek, továbbá az eljáró hatóságok jogalkalmazása során nem észlelte azok Alaptörvénybe ütközését.
- [8] 2.4. A jogerős ítélet ellen az indítványozó felülvizsgálati kérelmet és felülvizsgálat befogadása iránti kérelmet nyújtott be a Kúriához. A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadására nem látott lehetőséget és azt a 2025. október 16. napján kelt Kfv.V.35.209/2025/2. számú végzésében megtagadta. Indokolásában részletesen kifejtette, hogy a kérelem elbírálása során a megjelölt engedélyezési okok feltételeinek a fennállását vizsgálva azokat miért nem tartotta megalapozottnak. A döntés elvi tartalmaként rögzítette, hogy a „felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél a

(közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény, a továbbiakban:) Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pont *aa*) alpontja szerinti befogadási okot – a Kp. 117. § (4) bekezdésének 2025. augusztus 19. napján hatályba lépett módosítására figyelemmel – indokolni köteles, ezen indokolásnak azonban nem kell részletesnek lennie. A befogadási okra vonatkozó indokolás teljes hiánya esetén ugyanakkor ezen ok alapján a felülvizsgálati kérelem befogadására már nincs lehetőség. [...] A Kp. 118. § (1) bekezdés *b*) pontja szerinti, a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozó felülvizsgálati kérelem befogadásának nincs helye, amennyiben a hivatkozott kúriai határozatokkal nem áll fenn ügyszomság.”

- [9] 3. Az Alkotmánybírósághoz benyújtott kiegészített alkotmányjogi panasz szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt, a tisztességes bírósági eljáráshoz való, továbbá az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított, a tisztességes hatósági eljáráshoz és indokolt döntéshez való jogok sérelmét okozta, hogy a hatóságok a döntésüket kizárólag az IH állásfoglalására alapították. Az indítványozó úgy véli, hogy az IH „szakszerűtlenül eljárva, a képzés tartalmi vizsgálata, az ok-okozati összefüggések levezetése nélkül adta ki az állásfoglalását”, miszerint az indítványozó végzettsége nem egyenértékű az AM rendelet 1. számú mellékletében foglalt végzettségek egyikével sem.
- [10] Az indítványozó az Alaptörvény 28. cikkével ellentétesnek tartja azt az értelmezést, hogy ügyében nem volt lehetőség az IH állásfoglalásától eltérni, azt felülvizsgálni, álláspontja szerint ugyanis az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) rendelkezései alapján eljárva a hatóságnak „a tényállás tisztázása körében kellett volna az IH állásfoglalását értékelnie, megvizsgálnia, hogy annak tartalma és indoka a logika és az észszerűség szabályainak megfelel-e, össze kellett volna vetnie más bizonyított tényekkel, eljárási adatokkal, szükség esetén további adatokat beszereznie a döntéséhez, és mindezek alapján megállapítania okszerűen, a logika szabályai szerint” végzettsége egyenértékűségét. Az indítványozó szerint az „Ákr. 62. § (3) bekezdése értelmében ezt minden további bizonyítás nélkül, a hétköznapi ismeretek alapján köztudomású tényként vehette volna figyelembe a hatóság, és erre hivatkozhatott volna határozata indokolásában a bizonyítékok megfelelő értékelése és a logika szabályai szerinti, észszerű okfejtés esetén”.
- [11] Az indítványozó előadta, a hatóságok „tévesen állapították meg a tényállást, a döntésük a bizonyítékokra, az eljárás adataira, a mérlegelés és a döntés részletes indokaira nem terjedt ki, indokolásuk okszerűtlen volt; eljárásuk nem volt szakszerű, nem volt jóhiszemű és nem volt tisztességes”, amivel az indítványozónak a

tisztességes hatósági eljáráshoz fűződő, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított joga sérült.

- [12] Az indítványozó szerint a törvényszék nem ismerte fel „a közigazgatási eljárás és döntés jogszabálysértő voltát”, nem értékelte, hogy az indítványozó már a benyújtott kérelméhez okiratokat mellékelve igazolta, hogy végzettségét agrár-műszaki specializációval szerezte meg. Az „elsőfokú ítélet is figyelmen kívül hagyta a fellebbezésben és a keresetben részletesen bemutatott, levezetett indokokat, a végzett szak és a mezőgazdasági és élelmiszeripari gépészmérnök alapszak képzési tervének átfedéseire és az IH állásfoglalásában egyenértékűnek elfogadott szakok kisebb átfedést tartalmazó képzési terveire vonatkozó hivatkozás[...].t. A bíróság nem tekintette köztudomásúnak az igazolt képzés[...] megfelelő szakirányú jellegét, de nem tekintette szakkérdésnek sem a végzettség[...] egyenértékűségének a fennállását vagy fenn nem állását”.
- [13] Az indítványozó álláspontja szerint igazolt végzettsége egyenértékű az AM rendelet 1. számú mellékletében szereplő végzettségek bármelyikével. Az indítványozó úgy véli, hogy bár az IH állásfoglalásával szemben önállóan nem illette meg jogorvoslat, de alapvető eljárási jogát sérti, ha az állásfoglalás helyességét a hatósági és a bírósági eljárásban sem vitathatja.
- [14] Az indítványozó kifejtette, a Kúria döntése és eljárása az Alaptörvény XXVIII. cikk szerinti tisztességes eljáráshoz való jogát sértette. Az indítványozó szerint ugyanis a Kúria „okszerűtlenül, alaptalanul foglalt állást úgy, hogy a közigazgatási szerv és az elsőfokú bíróság eljárásában a bizonyítékok értékelése és összevetése során nem volt iratellenesség és kirívóan okszerűtlen mérlegelés”, miközben „a közigazgatási szervek és a bíróság semmilyen értékelését nem végezték el az IH állásfoglalásának, azt kritika nélkül elfogadták döntésük alapjaként”. Mivel a Kúria nem állapította meg a megelőző eljárásokban történt „kirívó okszerűtlenséget, észszerűtlenséget, eljárási szabálysértést és súlyos mulasztást a bizonyítékok értékelése és az indokolási kötelezettség körében” ezért az indítványozó szerint sérült a Kúria előtti eljárásban a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga. Az indítványozó értelmezésében a tisztességes eljáráshoz való joga sérelmét okozta az is, hogy a Kúria nem ismerte fel, hogy az elsőfokú bíróság alaptörvény-ellenesen értelmezte az AM rendelet 2. § (11a) bekezdését, ezért azt az ügy érdemébe tartozó kérdésnek tekintette és a befogadási ok körében nem tulajdonított neki jelentőséget. Az indítványozó vitatta továbbá a Kúria ügyazonosság hiányára vonatkozó álláspontját, mivel álláspontja szerint az ügyekben ugyan más az eljárás tárgya, de a felvetett eljárásjogi kérdések között van azonosság.

- [15] Az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésében biztosított törvény előtti egyenlőség és egyenlő bánásmód biztosítására való alapjoga sérelmének ítéli az indítványozó, hogy olyan fiatal mezőgazdaság termelőként, aki nem tudott az AM rendelet 1. számú melléklete szerinti végzettséget igazolni, eljárási jogai nem voltak egyenlők az 1. számú melléklet szerinti végzettséggel bírók jogaival a képzési feltétel teljesítésének elbírálása szempontjából, noha a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 3/A. §-a alapján a mezőgazdasági támogatási eljárásban tilos minden olyan különbségtétel, kizárás vagy korlátozás, amelynek célja vagy következménye a törvény előtti egyenlő bánásmód megsértése, az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője e törvényben biztosított jogának csorbítása. Hátrányos megkülönböztetésnek tartja, hogy esetében a „megtámadhatatlan és megkérdőjelezhetetlen IH állásfoglalás döntötte el a támogatásra való jogosultság(...) kérdését, míg a [...], saját csoportjai[...]n kívül állók fiatal mezőgazdasági termelők esetében a végzettségük megfelelőségének tartalmi vizsgálatára sor kerülhetett, illetve lehetőségük lehetett e tekintetben jogorvoslatra”.
- [16] Az indítványozó a felhívott alkotmányos rendelkezésekkel kapcsolatban hivatkozott az Alkotmánybíróság több határozatára.
- [17] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt döntení kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Az Abtv. 56. § (3) bekezdése értelmében a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [18] 4.1. Az alkotmányjogi panasz a törvényi feltételeknek az alábbiak szerint felel meg:
- [19] Az indítványozó által 2025. november 14. napján kézhez vett kúriai végzés ellen 2025. december 30. napján a Szegedi Törvényszékhez érkezett alkotmányjogi panasz, valamint a 2026. január 22. napján kelt 2026. február 17. napján kézbesítettnek minősült hiánypótlási felhívásra a 2026. március 9. napján elektronikusan benyújtott kiegészített alkotmányjogi panasz – az Abtv. 30. § (1) bekezdésére és az Ügyrend 28. § (1) bekezdésére figyelemmel – határidőben érkezett.

- [20] Az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőséget kimerítette.
- [21] Az indítványozó az alkotmányjogi panasz benyújtására az Abtv. 27. § (1) bekezdésében meghatározott indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll, tekintettel arra, hogy az alapügy felperese volt.
- [22] Az alkotmányjogi panasz a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek eleget tesz. Tartalmazza: *a)* a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására és amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §); *b)* az eljárás megindításának indokait (az indítványozó álláspontja szerint a diszkrimináció tilalmát, a tisztességes hatósági eljáráshoz és a tisztességes bírósági eljáráshoz való alkotmányos jogait sértik az ügyében hozott határozatok), *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntéseket (a Szegedi Törvényszék 13.K.700.287/2025/12. számú ítélete és a Kúria Kfv.V.35.209/2025/2. számú végzése); *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [Alaptörvény XV. cikk, XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés]; *e)* indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett határozatok miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel; valamint *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a támadott határozatokat.
- [23] 4.2. A Kúria a felülvizsgálatot megtagadta. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a Kúria olyan döntése, amelyben megállapítja, hogy felülvizsgálati eljárásra nincs lehetőség, az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti, a bírósági eljárást befejező egyéb döntés, ezért alkotmányjogi panasszal támadható. A jelen ügyben tehát a Kúria végzésével szemben helye volt alkotmányjogi panasz előterjesztésének {lásd: 3480/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [35]}.
- [24] 4.3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg továbbá, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. {lásd: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}.
- [25] Az Alkotmánybíróság az indítványt illetően megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az alkotmányos jogok sérelmének állításán keresztül kifejezetten a támadott döntések felülbírálatára irányul. Az indítványozó azért fordult az Alkotmánybírósághoz, mert sérelmesnek tartja a támogatási kérelmének elutasítását, nevezetesen azt, hogy a pályázat értékelése során nem állapították meg

végzettségének az előírt végzettségekkel való egyenértékűségét, vagyis a hatóságok és a bíróságok jogértelmezését és jogalkalmazását vitatja.

- [26] Az Alkotmánybíróság ebben az esetben is hangsúlyozza, hogy a jogszabályok önálló, a konkrét tényállásra vonatkoztatott értelmezése a rendes bíróságok, adott esetben a Kúria feladata {lásd: 3120/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [21]}. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta szuperbíróságként, újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}. A hatalommegosztás rendszerében az állami szerveknek a bíróságok jogértelmezését el kell ismernie {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3014/2022. (I. 13.) AB végzés, Indokolás [27]}. Az Alkotmánybíróság következetes abban is, hogy „az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére van jogköre, a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének, és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára azonban már nem rendelkezik hatáskörrel” {3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}.
- [27] „Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon [...]” {3137/2013. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [9]}. Az Alkotmánybíróság szakjogi – így nem az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó alkotmányossági – kérdésnek tekinti a bizonyítékok bírói mérlegelését, a bizonyítási eljárást, a bizonyítási indítványok értékelését, a törvények értelmezését és alkalmazását. Az Alkotmánybíróság szerint: „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [28] Az Alkotmánybíróság ebben az esetben megállapította, hogy a hatóságok és a bíróságok a kérelmek keretei között eljárva részletesen megindokolták döntéseiket. Az Alkotmánybíróság megismétli, nem hagyományos jogorvoslati fórum, „[a] jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, amely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés,

Indokolás [14]). Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Valamint az, „hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntést tévesnek tartja, nem tekinthető az eljárás tisztességessége követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek” {3416/2023. (X. 11.) AB végzés, Indokolás [22]}.

[29] Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra is, hogy következetes gyakorlata szerint, hacsak nem merül fel annak a kételye, hogy a Kúria eloldotta volna magát a jogszabály szövegétől {lásd: 3417/2024. (XI. 28.) AB határozat, Indokolás [37]}, a felülvizsgálati kérelem befogadása feltételei fennállásának a vizsgálata „nem alkotmányossági, hanem szakjogi-törvényértelmezési kérdés, melyben az Alkotmánybíróság a Kúria döntését nem bírálhatja felül” {3240/2020. (VII. 1.) AB végzés, Indokolás [13]}. Ebben az esetben a Kúria a támadott végzésében részletesen megvizsgálta és megindokolta valamennyi, az indítványozó által hivatkozott befogadási ok vonatkozásában, hogy azok törvényi feltételei miért nem teljesültek. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, az indokolási kötelezettség teljesítésének alkotmányossági szempontú vizsgálata nem terjedhet ki sem a felülvizsgálat befogadása iránti kérelem tartalmához kapcsolódóan az eljáró bíróság által megállapított tények, sem az ahhoz kapcsolódóan szakkérdésben meghozott bírósági döntés felülvizsgálatára, felülmérlegelésére.

[30] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben a fentiekre figyelemmel azt, hogy az indítványozó az egyébként részletesen megindokolt hatósági és bírósági döntéseket jogellenesnek és sérelmesnek tartja, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének megalapozására nem találta elegendőnek, és úgy ítélte meg, hogy a beadványban foglaltak nem vetnek fel olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, amely az alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatát indokolná.

[31] 5. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem tett eleget a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában előírt feltételeinek. Az Alkotmánybíróság ezért az indítványt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. július 7.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró